

mærksom paa, at dér, hvor man var gaaet videre, var med Hensyn til Tilskuddet til Købstædernes frie Skoler?

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 87) *vedtoges* uden Afstemning.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A. Sp. 2827), saaledes ændret, *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 2—5 til § 2 af *Udvalget* *vedtoges* uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret, *vedtoges* uden Afstemning.

§ 3 *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6 til Lovforslagets Titel af *Udvalget* *vedtoges* uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredie Behandling *vedtoges* uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var;

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod Videre salg af Billetter til offentlige Forlystelser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 233; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 77).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (A. C. Meyer): Med den sidste Sag, som Tinget har behandlet, som Baggrund bliver man næsten lidt betænkelig ved at tale om Enighed. Det synes ikke, som om der var nogen særlig stor Enstemmighed i Opfattelsen, og hvis det

samme skulde gøre sig gældende ved dette Lovforslag, der ogsaa indstilles enstemmigt af Udvalget, vilde jeg paa Forhaand være betænkelig. Jeg tror dog ikke, det vil ske; der er ikke fremkommet noget, der kunde tyde paa, at man her i Tinget vil dele sig.

Til Lovforslaget foreligger kun et enkelt Ændringsforslag, hvorom der er Enighed. Men selv hvor et Udvalg møder med en enstemmig Indstilling, kan der være visse Betæneligheder, og saadanne findes da naturligt ogsaa her. De knytter sig vist mindre dertil, at man skulde frygte for ikke at kunne komme Mellemhandelen med Teaterbilletter til Livs. Vel kan det, selv om man nu faar en Lov derom, være vanskeligt nok, saa vist som der ingen Lov er, der ikke kan blive Genstand for Overtrædelser. Men man mener, at ved kraftige Bestemmelser vil det utvivlsomt kunne lykkes i meget høj Grad at begrænse et Uvæsen, der har fordyret Adgangen til Forlystelser for mange Mennesker, og deriblandt til adskillige Forlystelser, der hører til de virkelig gode Ting, som Menneskelivet ikke kan undvære. Den Betænkelighed, man altsaa kunde nære i Retning af, at man maaske dog ikke kom vidt nok, tror jeg, man kan sige er saa godt som fjernet.

Derimod har der været nogle Indvendinger lige overfor Spørgsmaalet om det, jeg havde nær sagt ulykkelige, kongelige Teater, som vi jo ved forskellige Lejligheder tvinges til at beskæftige os med, uden at man synes at kunne komme et Skridt af Stedet; hverken dette høje Ting eller det høje Landsting har endnu kunnet anvise nogen Udvej. Da dette Lovforslag i nogen Grad berører det kongelige Teaters Interesser, har Betænkelighederne ogsaa knyttet sig hertil, idet man har ment, at man ved at skride ind mod Billet-handelen vilde paaføre det kongelige Teater et ret betydeligt aarligt Tab. Jeg tror nu ikke, at de Oplysninger, som den ærede Teaterledelse har givet i den i Betænkningen optrykte Skrivelse, er fuldt saa sikre, som Ledelsen vistnok gaar ud fra, naar den mener, at Tabet vil blive saa betydeligt. Jeg tror, man kunde være kommet Billethandelen fuldkommen til Livs, dersom der havde været tilstrækkelig Forstaaelse af Sagen og tilstrækkelig Imødekommen. Men jeg begriber meget vel, at det kongelige Teater er nervøst; hvor Talen er om voksende Underskud, har man Grund dertil, og selv om Teaterchefen gør opmærksom paa, at sidste Sæson har givet et Overskud paa 100 000 Kr., saa ved vi